

XXXII Poniedziałek Okresu zwykłego

Tekst Ewangelii (Łk 17,1-6): Rzekł znowu do swoich uczniów:

«Niepodobna, żeby nie przyszedł zgorszenia; lecz biada temu, przez którego przychodzi. Byłoby lepiej dla niego, gdyby kamień młyński zawieszono mu u szyi i wrzucono go w morze, niż żeby miał być powodem grzechu jednego z tych małych. Uważajcie na siebie!»

Jeśli brat twój zawini, upomnij go; i jeśli żałuje, przebacz mu! I jeśli siedem razy na dzień zawini przeciw tobie i siedem razy zwróci się do ciebie, mówiąc: "żałuję tego", przebacz mu!

Apostołowie prosili Pana: «Przymnóż nam wiary!» Pan rzekł: «Gdybyście mieli wiarę jak ziarnko gorczycy, powiedzielibyście tej morwie: "Wyrwij się z korzeniem i przesadź się w morze!", a byłoby wam posłuszna».

«I jeśli siedem razy na dzień zawini przeciw tobie (...), przebacz mu»

Rev. D. Pedro-José YNARAJA i Díaz
(El Montanyà, Barcelona, Hiszpania)

Dzisiaj Ewangelia rozważa trzy ważne kwestie. Po pierwsze, nasz stosunek do dzieci. Tak jak w przeszłości chwalono dzieciństwo, tu ostrzega się nas przed złem, które może być poczynione.

Zgorszyć nie oznacza pobudzić czy zaskoczyć jak czasami się to rozumie; greckie słowo zacytowane przez ewangelistów to "skandalon", oznaczające rzecz, o którą można się potknąć lub poślizgnąć, kamień na drodze czy skórka banana, żeby ująć to obrazowo. Należy mieć dużo szacunku dla dziecka i biada temu, kto wskaże mu drogę grzechu! (por. Łk 17,1). Jezus zapowiada temu straszliwą karę i robi to bardzo wymownie. Nadal można zobaczyć na Ziemi wciąż stare kamienie młyńskie; są rodzajem dużych diabłów (podobne są te, w większym rozmiarze, do koźnierzy, które się nakłada na szyję tych, którzy doznali urazu). Zawiesi kamień i

wrzuci? do wody oznacza straszn? kar?. Jezus u?ywa j?zyka czarnego humoru. Biada nam, je?li zgorszymy dzieci! Biada nam, je?li staniemy si? powodem ich grzechu! I istnieje wiele sposobów z?ego wp?ywu: k?amstwo, niezdrowe ambicje, skupianie na potrzebach, które sprzyjaj? pró?no?ci...

Drug? kwesti? jest przebaczenie. Jezus wzywa nas do przebaczenia tyle razy, ile to potrzebne, a nawet w tym samym dniu, je?li drugi tego ?a?uje, cho?by dra?ni?o to nasz? dusz?: «Je?li brat twój zawini, upomnij go; i je?li ?a?uje, przebacz mu!» (?k 17,3). Termometrem mi?o?ci jest zdolno?? do przebaczenia.

Po trzecie, wiara: nie tyle jest bogactwem zrozumienia (w czysto ludzkim sensie), co “samopoczuciem”, owocem do?wiadczenia Boga, to m?c dzia?a? licz?c na Jego zaufanie. «Wiara jest pocz?tkiem prawdziwego ?ycia», mówi ?wi?ty Ignacy z Antiochii. Kto dzia?a w wierze dokonuje niesamowitych rzeczy, to te? wyra?a Pan mówi?c: «Gdyby?cie mieli wiar? jak ziarnko gorczycy, powiedzieliby?cie tej morwie: "Wyrwij si? z korzeniem i przesad? si? w morze!", a by?aby wam pos?uszna» (?k 17,6).

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

- «Praktyka braterskiego upomnienia, w swej istocie ewangeliczna, jest dowodem nadprzyrodzonej czu?o?ci i zaufania. B?d? wdzi?czny, je?li je otrzymasz i stosuj wobec tych, z którymi wspólnie ?yjesz» (?wi?ty Josemaria Escriva)
- «Wiara w Chrystusa, która oznacza przyj?cie Go, pozwolenie by nas przemienia?, pod??anie za Nim bez wahania, sprawia, ?e staj? si? mo?liwe rzeczy po ludzku niemo?liwe» (Benedykt XVI)
- «Ten, kto u?ywa w?adzy, któr? rozporz?dza w sposób prowadz?cy do czynienia z?a, jest winny zgorszenia i odpowiedzialny za z?o, któremu bezpo?rednio lub po?rednio sprzyja?. "Niepodobna, ?eby nie przysz?y zgorszenia; lecz biada temu, przez którego przychodzi?" (?k 17,1).» (Katechizm Ko?cio?a Katolickiego, nr 2287)